

Intet. Det er overhovedet et stort Spørgsmaal, om Fæstningens Nedlæggelse — naturligvis affeet fra Virkningerne i enkelte Retninger — virkelig vil være til Gavn og Gavn for Nyborg By. Byen er nemlig saa uheldig stillet, at den fremmede Jurisdiction støder lige op til selve Byen ved de to eneste Udgange til den, og Følgen af, at Demarcationslinien hidtil har eksisteret, har altsaa nærmest været den, at Nyborg derigjennem er bleven fri for, at der er blevet opført Forstæder paa Landjurisdictionens Grund, hvor Indvaanere og Næringsdrivende deels fra Byen og deels andelstedsfra kunde bosætte sig, medens Intet indestaaer for, at der, naar dette Baand nu paa een Gang falder, ikke reiser sig to store Stæder lige klos op til Nyborg, hvor Borgerne kunne flygte ud og derved fritage sig for Skatter. Om Saadant vil være til Gavn eller til Skade for Byen, troer jeg ikke kan være tvivlsomt. Spørgsmaalet om, hvad der skal være Hovedlandeveisgader, skal jo for de forskjellige Byer ordnes gennem et Regulativ, som skal udkomme og bekyndtgjøres. Jeg har imidlertid forgjæves søgt om et saadant Regulativ, men jeg antager, at jeg neppe tager feil, naar jeg for Nyborgs Bedkommende tillader mig at fremføre, at saavidt jeg veed, gaaer dens Landeveisgade allerede nu et godt Stykke udenfor Volden, og at det hele Stykke, der ligger paa Nyborg Kjøbstads Grund, som ikke hører dertil, vistnok kun er 100 eller 200 Alen langt i Alt. Hvad angaaer den Bemærkning, at det skulde være saa selvsølgelig, at den nuværende brudte og i Zigzag førende Vej oieblikkelig maatte aflægges, og at der strax vilde blive anlagt en ny Vej, hvortil Amtet maatte bidrage en heel Deel, da maa jeg fremhæve, at det forekommer mig, at det første Spørgsmaal i saa Henseende er dette, om Amtet er villigt dertil; hvis ikke, kommer det jo ikke til at deeltage i Udgiften dertil, thi Byen vil ikke kunne tvinge Amtsraadet dertil. Det vil altsaa blive Byen, der vil komme til at bære Udgifterne, hvis den vil have et saadant Arbejde udført, medmindre Amtsraadet selv skulde ansee det for ønskeligt at gjøre Veien kortere for derigjennem at spare sig

fremtidige Vedligeholdelsesudgifter paa en længere Veistrafning, thi ellers tvivler jeg rigtig nok paa, at Amtsraadet vil gaae ind paa at udrede Udgifterne til en ny Vej, især naar den gamle Vej, ifølge Krigsministerens villige Tilbud bliver sat i god Stand. Jeg kan iøvrigt heller ikke dele den høitærede Indenrigsministers Mening om, at Veien nu er saa forfærdelig slet og smal. Jeg veed ikke noget Sted paa den, hvor ikke to Vogne kunne passere hinanden, selv i Tunnellen; jeg har selv mange Gange hørt igjennem den og veed derfor af egen Erfaring, at det ikke generer, at to Vogne møde hinanden. Paa den øvrige Strækning af Veien, troer jeg, at endog tre Vogne meget godt kunne komme forbi hinanden, og at Landeveisgaderne i Almindelighed ere bredere, det betvivler jeg meget.

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at jeg ikke, endogsaa blot ved en Fortalelse, har sagt, hvad den ærede Ordfører nys lagde mig i Munden, at Folk skulde betale for at faae en Byrde. Jeg sagde før, at, naar Staten ikke krævede noget Bederlag for Ophevelsen af Byrderne, fandt jeg det rimeligt, at man heller ikke krævede af Staten, at den skulde sætte Veiene i tilbørlig Stand, inden den afleverede dem. Det forekommer mig, at den Commune, som, uden at yde det allermindste Bederlag, bliver fritagen for de Indstrækninger, som Fæstningen har paalagt den, er nærmest til at paatage sig den omtalte extraordinaire Byrde. Skulde jeg ved en Fortalelse have sagt noget Andet, beder jeg det udtrykkelig rettet. — Jeg maa dernæst bede Thinget om ikke at tage det aldeles hogstaveligt, hvad den ærede Ordfører sagde om, at naar de omtalte Veistykker ikke bleve optagne enten som Hovedlandevei eller som Hovedlandeveisgade, saa vilde den Synderlighed indtræde, at Veiforbindelsen blev afbrudt. Dette er ingenlunde Tilfældet. Der er kun Spørgsmaal om, hvorvidt de omtalte Strækninger skulle holdes vedlige henholdsvis som Gade eller som Vej, og om de skulle holdes vedlige af Byen eller af Byen og Amtet i Forening eller af Amtet alene, og de vedblive i ethvert Tilfælde at være et offent-